

жирз отъ 60 хилды Францѣзы въ 29 дни, и голѣмата корысть дѣто а докы Франціа отъ тамъ, направиха Францѣзкіатъ народъ да въка грѣмкъ да превосхвалѣва своѣятъ Царь Карола 10. Но до тѣкъ вѣше благополѣчіето на тойзи Монархъ. Почитателитѣ на заклѣдѣнната свобода, а не на истинната свобода, разыграха пакъ народната непостоянность, взевнтоваха Парижскитѣ жители и народатъ противъ Царятъ, и прекраснатъ градъ Парижъ отъ кровопролитно сраженіе междѣ гражданытѣ и царската войска, напѣлниса сѣсъ трѣповы на несчастны жѣртвы, и са прешкарна въ долина плачевна. Царятъ Каролъ 10. отиде въ Англіа, а народатъ възбѣди на Францѣзскіатъ престолъ, дѣка Яврілскій, сѣга адовикъ Филиппъ I., съ названіе Царь на Францѣзытѣ, а не Царь Франціи. Отъ тогѣзи Царя днесъ са ѡправлѣва Франціа. Той спомогна велгійцятѣ противъ Шланда, распространѣва Францѣзскитѣ владѣніята въ Яджиръ (въ Африка), дѣтотамъ провѣди и си-
наси въ походъ та ѡсѣки градѣтъ Ма- 1835
скара и са нарани въ сраженіето.

1830
Івл. 26
27 и 28